

digt, saaledes som det har været i det sidste Aar, hvor man har ansat lave Takster for Forsendelse af Emballage, at man saa administrativt har bestemt, at Emballage kun kunde forsendes som Ilgods fra den ene Side af Store Bælt til den anden; hele den lave Fragt for Emballage er derved blevet illusorisk, idet man altid har været henvist til at betale den højere Ilgodsfragt.

Jeg vil derfor gerne henstille, at man stiller sig saa forstaaende overfor Erhvervslevet som muligt, naar det nu er nødvendigt at gaa med til disse store Takstforhøjelser. Men til Trods for, at jeg indrømmer, at en stor Del af denne Takstforhøjelse vil blive betalt af Erhvervslevet, anser jeg dog disse Fragtforhøjelser for nødvendige, ikke mindst fordi det selv om vi faar betydelig højere Takster, end det foreliggende Lovforslag udviser, ikke vil frembringe noget særlig glimrende finansielt Resultat. Ordføreren for det radikale Parti i det høje Folketing nævnedes Korn som Eksempel paa de Varer, af Hensyn til hvilke Taksterne skulde forhøjes, idet det nævnte ærede Medlem udtalte, at Fragten herpaa ikke skulde afholdes af Forbrugerne. Det forekommer mig, at dette Eksempel ikke er heldigt valgt, da saa godt som hele Udgiften til Forsendelse af Korn, Fragten for Korn, afholdes af Staten, og det vil derfor ikke give noget godt Udbytte for Statskassen, at disse Takster forhøjes. For Øjeblikket er en meget stor Del af de Forsendelser, der besørgeres af Banerne, Statens egne Forsendelser, og derfor vil det, selv om man ved Takstforhøjelserne naar til en Balance paa Statsbanernes Budget, ikke betyde den samme Fordel for Statskassen. Som Følge deraf synes jeg ogsaa, at en Balance paa Statsbanernes Budget maa være det Mindstemaal, man skal naa til.

Jeg skal tillade mig at gøre en Bemærkning til en Udtalelse, som Ministeren fremsatte i det høje Folketing i Anledning af, at Taksterne paa de lange Afstande praktisk set ikke forhøjes. Naar Jernbanebilletter til 12 Kr. 50 Øre forhøjes til 13 Kr., kan man praktisk set under de nuværende Forhold ikke kalde det en Forhøjelse. Den højtærede Minister henviste til, at det var af Hensyn til Konkurrencen med Skibsfarten, og det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Poul Christensen) udtalte sig for kort Tid siden i samme Retning. Jeg kan ikke dele den højtærede Ministers og det ærede Medlems Anskuelse, at Statsbanerne skal fastsætte sine Takster

under Hensyn til Konkurrencen med Skibsfarten. Den Trafik, som kan ske billigst ad Søvejen, hører naturligt Søvejen til. Hvis Statsbanerne ved en fortrinlig Ledelse kunde gøre det billigere og bedre at køre paa Jernbane end at tage med Dampskib, vilde Konkurrencen være naturlig; men det er efter min Mening ikke naturligt at holde Skibsfarten nede derved, at Statsbanerne besørger den konkurrerende Trafik billigere, fordi de kan køre med Underskud og lade Skatteyderne betale dette Underskud. Vort Land er saaledes omgivet af Vand, at det er naturligt, at en stor Del af vor Transport foregaar ad Søvejen, og efter min Mening er Samfundet ikke tjent med, at Statsbanerne ved at kunne køre med Underskud paatager sig noget af den Trafik, som billigst kunde besørgeres af Dampskibe. Derfor vil jeg gerne slutte med at henstille, at man tager under Overvejelse, hvorvidt Staten, som har sat saa store Beløb, der ikke giver Rente, i Banerne, ikke i Stedet for at ville konkurrere Skibsfarten ned burde stille sig støttende overfor de Bestræbelser, som gøres for at udvikle det Forhold, der er saa naturligt: at en stor Del af vor Transport besørgeres ad Søvejen.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der faldt fra det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) og 8de Medlem for 2den Kreds (Poul Christensen), om, at der fra min eller mit Partis Side var fremsat Krav eller Ønske om at faa Statsbanetaksterne saaledes forhøjet, at de kunde forrente Anlægskapitalen. For at forebygge enhver Misforstaaelse paa det Omraade vil jeg gerne minde om, at jeg har refereret de to stærkt modstridende Anskuelser, af hvilke den ene fremhæver den kulturelle og den anden den forretningsmæssige Side af Sagen, og at jeg har sluttet med at sige, at under de nu eksisterende Forhold mener jeg, man maa se bort fra Forrentning af Anlægskapitalen, men at man samtidig, saa vidt muligt, maa forlange, at de, som benytter Statsbanerne, maa betale, hvad det koster at drive dem. Jeg synes ikke, at der kan være Plads for nogen som helst Misforstaaelse paa det Omraade. Det falder ikke mig ind i dette Øjeblik at ville stille Forslag om, at Taksterne ved Statsbanerne skulde forhøjes saa meget, at de ikke alene betalte Driften, men ogsaa gav en rimelig Forrentning af An-